

**Чедо моје, рука ти је вешта перу и хартији,
Бог те је одредио да нас ти први читко
запишеш у књигу народа на овоме свету,
да се заувек зна,
да смо били, да јесмо и да ће нас бити.
Јер народ који нема своје књиге и свога писма,
не може се назвати народом.**

**Написана реч траје дуже од уста
која су је изговорила и
грла из којих је довикнута и
ушију које су је чуле.
Траје вечно.**

Стефан НЕМАЊА свом најмлађем сину Растку - СВЕТОМ САВИ ^{III}1

ПИСАЊЕ НАШИХ ИМЕНА И ПРЕЗИМЕНА У ДРЖАВНИМ ДОКУМЕНТИМА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У В О Д

Претходни Устав Р. Србије је био донет у оквиру С. Ф. Р. Југославије, у којој званично није постојао српски језик (правилније - **Србски језик**: видети НАПОМЕНУ И ОБЈАШЊЕЊЕ: ПРЕДЛОЗИ ЗА ПРОМЕНУ ПРАВИЛА о примени палатализације и о писању имена језика и синонима имена народа). Постојали су само следећи језици народа Југославије:

- Српскохрватски језик,
- Хрватски књижевни језик,
- Македонски језик, и
- Словеначки језик.

Зато је Устав Р. Србије утврђивао да је "У Републици Србији у службеној употреби српскохрватски језик и ћирилично писмо, а латиничко писмо је у службеној употреби на начин утврђен законом." (1. став Члана 8 Устава).

Устав Р. Србије из 1990. год. није препознавао и није признавао постојање језика Србског народа - Србског језика. То је била својеврсна дискриминација народа и омаловажавање једне од његових највреднијих националних вредности у његовој земљи. нови Устав из 2006. год. је то званично потпуно уклонио. Иако Члан 10 предлога Владе Р. Србије представља битан напредак у односу на садашњи Устав, он не обавезује на званичну и општу јавну употребу Србског језика. Зато вам подносимо

П Р Е Д Л О Г

да у новом Уставу буде утврђено следеће:

**Званични језик и писмо су Србски језик и србска ћирилица.
Они су у обавезној службеној и јавној употреби.**

**Законом се одређује службена и јавна употреба других језика
и писама.**

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

On peut du moins affirmer que, par l'abondance des voyelles, par l'heureuse fusion des sons doux et des sons rudes, la langue serbe est à la fois la plus harmonieuse et la plus héroïque, la plus douce et la plus mâle de langues slaves. Elle commande avec plus de fermeté que le russe, elle flatte, caresse et gémit avec plus de douceur que le polonais ; elle sait au besoin heurter entre eux les sons avec plus de rudesse expressive que le bohème.

Cyprien ROBERT, Professeur de littérature Slave au Collège de France, 1852. ^[2]

Превод:

Можемо бар да тврдимо да је, обиљем самогласника, и срећним стапањем благих и оштрих гласова, Србски језик истовремено најхармоничнији и најхеројскији, најнежнији и најмужевнији од словенских језика. Он наређује са више чврстине од Руског, он ласка, милује и јеца са више благости него Пољски; по потреби зна да судари међусобно гласове са мало више изражајне оштрине него Чешки.

Сипријан РОБЕР, професор Словенске књижевности на Колеџу Француске, 1852. ^[12]

Од 1957. године у Србији званично, те и у обавезној службеној употреби, не постоји Србски језик и његово писмо - писмо Србског народа - србска ћирилица. Зато су од тада све генерације у Србији тако и учене у школама и на универзитетима, и зато је многим, који нису у породицама или од пријатеља сазнали да постоји Србски језик и да има своје писмо, тешко да прихвате да Српскохрватски језик није језик Србског народа и да (хрватска) латиница није његово писмо. Све ово нас наводи да изложимо следеће да би се избегли неспоразуми и образложио Предлог.

Суштинска је разлика између:

- *постојања националног писма* једног народа: писма којим тај народ правилно исказује свој говор у писаном облику према свом правопису и својој граматици у потпуности, а чије је име везано за народ који га је створио или први усвојио за своје писмо,
 - и
 - *коришћења писма другог народа*: употребљава се писмо другог народа, чак иако се њиме не задовољава свој национални правопис и/или граматика.
1. Језик је много тананија и сложенија свеукупност него само филолошки систем формалних правила и симбола (слова и знакова).
 2. Језик се састоји од говора, граматике, речника, писма и правописа. Неправилно је да се било шта од тога посматра издвојено од осталих саставних делова језика.
 3. Национални језик показује способност исказивања мисли, општења и изражавања једног народа. Њиме се изражава и (не)поштовање.
 4. Језик одражава мисаоност, дух, психу, душу, осећања, осећајност, менталитет једног народа. Србски народ је народ једноставне и отворене изражајности. То испољава његов језик.
 5. Развој језика одражава развој народа, његове историје и његове културе.
 6. Писмо на коме један народ правилно и потпуно изражава свој језик и које је усвојио за своје опште писмо је његово национално писмо.

Национална писма су, на пример:

ЛАТИНИЧКА писма, чија је основа римска латиница, на пример:

- енглеска латиница - Енглеског народа, која је званично и службено писмо и, на пример, у Аустралији, Индији, Новом Зеланду, и САД ,
- италијанска латиница - Италијанског народа,

- мађарска латиница - Мађарског народа,
- немачка латиница - Немачког народа,
- пољска латиница - Пољског народа,
- чешка латиница - Чешког народа,
- француска латиница - Француског народа, која је службено писмо и, на пример, у Алжиру и Мароку,
- хрватска латиница - Хрватског народа,
- шпанска латиница - Шпанског народа, која је званично и службено писмо и, на пример, у Мексику и свим земљама Јужне Америке, осим Бразила.

ЈИРИЛИЧКА писма су, на пример:

- бугарска ћирилица - Бугарског народа,
- македонска ћирилица - Македонског народа,
- руска ћирилица - Руског народа,
- србска ћирилица - Србског народа.

ДРУГА писма:

- арапско,
- јапанско,
- кинеско, итд.

7. Ђирилица је хиљадугодишње национално писмо Србског народа.
8. Од друге половине XIX века Србски народ је усвојио правопис који зовемо Вуков по Вуку Стефановићу - Караџићу, којим се поносимо, и који је од тада србски правопис. Он је исказан нама свима добро познатим Вуковим правилом: "Пиши како говориш, читај како је написано". Да би то постигао, Вук је увео нека нова слова у ћирилицу, за гласове који постоје у Србском језику, а за која дотле није било слова.
9. Није могуће ни једном латиницом, укључујући и хрватску латиницу, да се оствари србски правопис, те ни да се исказе Србски језик правилно и у потпуности.
10. Србска ћирилица је једино писмо на коме може да се потпуно оствари србски правопис, те да се исказе Србски народ и да се пише Србским језиком правилно. Она је и до сада била једино његово сопствено писмо.

Они који тврде да је (хрватска) латиница - србско (национално) писмо јер су у њеном стварању учествовали неколико Србина, и да једино она отвара Србима свет, пренебрегавају претходне чињенице и/или следеће очигледности:

- у стварању хрватског проширења (римске) латинице су учествовали и Хрвати поред Срба,
- Хрватски народ је први, и то без појединачних изузетака, усвојио ту латиницу за своју и зато она (треба да) носи његово име,
- да број људи у свету који могу да разумеју србски текст на хрватској латиници, а којима матерњи (национални) језик није ни Хрватски ни Србски језик, није већи (заправо је мањи) од броја људи који могу да разумеју тај исти текст на србској ћирилици,
- да (званично, службено, масовно или појединачно) коришћење [Шхрватске] латинице од стране Срба значи искључиво употребу страног [Шхрватског] писма за Србе,
- да србској деци рођеној у иностранству не може да буде тешко да науче србску ћирилицу, јер се ради само о 18 слова која не постоје у латиници,
- да проглашавање хрватске латинице за србско писмо значи отимање хрватске националне вредности од Хрвата,

и

- да проглашавање латинице за србско писмо истовремено представља претапање (хрватизовање) Србског народа.

Све ово јасно и недвосмислено показује да Србски народ и Србски језик имају само једно (национално) писмо - србску ћирилицу. На њој ово пишемо. Она треба да се признаје и поштује како је дато у Предлогу.

НАПОМЕНА И ОБЈАШЊЕЊЕ: ПРЕДЛОЗИ ЗА ПРОМЕНУ ПРАВИЛА*

Опште

У нашем језику се често јављају граматички проблеми изазвани сукобом два или више правила. На пример, правила су:

- Свако име, властита именица и назив се пишу великим почетним словом, као и њихови синоними: Бугарин, ..., Француз,, Хрват, ...
- Ословљавање с исказивањем (изузетног) поштовања се пише великим почетним словом: Тадић је Председник Републике.
- Речи изведене од властитих именица задржавају корен властите именице. Бугар, Бугар-ин, Бугар-ка, Бугар-и, Бугар-ска, ...; Рус, Рус-киња, Рус-и, Рус-ија; Франц, Франц-уз, Франц-ускиња, Франц-узи, Франц-уска, ...; Хрват, Хрват-ица, Хрват-и, Хрват-ска,
- Придеви изведени од имена људи се пишу великим почетним словом: Аца - Ацин, Воја - Војин, Пера - Перин, Петар - Петров, Зоран - Зоранов, Неки су (у женском роду) постали властите именице: Бугарска, Енглеска, Француска, Хрватска.
- Када је звучни сугласник испред незвучног, онда се звучни претвара у одговарајући незвучни (усаглашавање сугласника по звучности - палатализација): Од "пред-поставка" је добијена: "претпоставка".
- Придеви изведени од заједничких именица, од именица које нису имена људи, пишу се малим почетним словом: лав - лављи, лавовски, свиња - свињин, свињски, град - градски, Кина - кинески,

Проблеми настају када се појави сукоб правила.

Образложење предлога да се имена језика и синоними имена народа пишу великим почетним словом

Сваки народ има своје име и његов синоним, и свој језик:

Бугари: Бугарски народ и Бугарски језик, или бугарски народ и бугарски језик?

Французи: Француски народ и Француски језик, или француски народ и француски језик?

Хрвати: Хрватски народ и Хрватски језик, или хрватски народ и хрватски језик?

Сада се пишу малим почетним словом.

Ми пишемо и кажемо:

"У улици Пролетерских бригада је леп дрворед," и "Елитне јединице партизанске војске су биле пролетерске бригада".

"Данас су београдске пијаце полупразне." и "У Београдској улици бр 3 станује мој пријатељ Лазар."

Ово су примери који јасно показују да је у овим називима дата предност правилу о писању имена и назива великим почетним словом, над правилу о писању придева малим почетним словом. Зашто се то не поштује и не примењује када су у питању имена и називи народа и језика, и њихови синоними?

Предлажемо да се имена и називи народа и језика, и њихови синоними пишу великим почетним словом.

Образложење предлога да се очува име СРБ као корен у речима од њега изведеним

Даље реч Срб, Србин, Сирб, Сирбин, Сарб и Сурб и т. д. није ништа друго осим брат, род, народ од једног и истог рода и племена: слободан, независан човек, господин, или човек занимајући се у сопственом свом рођеном народу Серба, Сјабра, Семберија, Сербдија, Сарба, Серса и т. д. државним пословима.

Једном речју Србин, као што смо рекли, означава човека: најслободнијег, паметнијег, одабранијег, храбријег, праведнијег и т. д. Тако свим тим именима Срб, Србин, са разним произношењима, означавало је се, не само народ од једног и истог корена, рода и порода; него и народ који је био на високом ступњу изобразења и који је живио, и живи, државним животом, у ком су обухваћени сви појави народног, државног живота. Ето какав значај садржи у себи име Србин и т. д. којим се зваху некада сви народи славенски,

Да Срб означава, и слободу и да се овим именом само онај зове из србског народа, који је слободан, то сваки Србин зна.

Милош С. МИЛОЈЕВИЋ^{III3)}

Постоји пуно примера одступања од разних граматичких правила. То се увек дешава када се јави сукоб два или више правила. Кажемо и пишемо:

Председник, а не Претседник; представа, а не претстава; брдски, а не бртски; градски, а не гратски; сербски, а не серпски;

У овим примерима дајемо предност правилу очувања корена речи, а не палатализацији. Постоје и други разлози (на пример: тс се некад замени са ц, па би дст претворено у тст довело до тц, што би се претворило у ц, . . . , али не увек: брат - братски, а не брацки, сват - сватски, а не свацки,). Следећи примери показују одступања од правила да се *к, з и х* испред *и* претварају у *ц, з* односно у *с* : бака - баки, благ - благи, дека - деки, драг - драги, кратак - кратки, лига - лиги, млак - млаки, мрк - мрки, редак - ретки, тетка - тетки.

У нашем језику, када је правило очувања корена властите именице у сукобу с другим правилом, онда дајемо предност првом. На пример, *Ријека* повлачи: у *Ријеки* (а не: у "Ријеци", иако се тако често каже, али неправилно), док заједничка именица *ријека* повлачи: у *ријеци*.

Имајући све ово у виду, предлажемо да се у случајевима сукоба правила у речима које су настале од имена **СРБ**, чије је значење Милош Милојевић лепо и јасно објаснио, а што је заборављено (зашто?), даје предност правилу очувања имена (**СРБ**) као корена речи од њега изведених над палатализацијом.

Сматрамо да **Срб**кињама и **Срб**има не може и не треба да буде тешко да изговоре и пишу **Срб**киња, **Срб**ство, **Срб**ски језик, **срб**ски правопис, . . . Тиме се остварује нагласак на првом слогу **СРБ** и задржава његов дугоузлазни акценат.

То може да буде тешко странцима (у почетку, али не мора, ако им се тачно објасни изговор). Сваки народ развија природно свој језик према својој осебујности, а не ради странаца.

Закључак предлога за промену правила:

- 1. Треба да се очува изговор и писање корена срб у речима изведеним од властите именице СРБ.**
На пример: **Срб**киња, **Срб**ство, **срб**ски говор, . . .
- 2. Имена и називи народа и језика, и њихови синоними, треба да се пишу великим почетним словом.**

То значи, да треба да се име нашег језика пише по правилу писања имена и назива великим почетним словом: "**Србски језик**", а не ни "србски језик" ни "српски језик" по правилу по коме се пише, на пример: "свињски језик".

Исто тако, синоним имена *Срби* нашег народа треба да се пише великим почетним словом: **Србски народ (или: Србски Народ)**, а не ни "србски народ" ни "српски народ" по правилу по коме се пише, на пример: "свињски чопор".

"Три пут мери, једном сеци"

Желимо да напоменемо следеће:

Свесни смо да је претходно изложено супротно досадашњим увреженим и опште прихваћеним правилима ("српскохрватског језика") по овим питањима. Мислимо да она треба да буду промењена како смо назначили те предлажемо да то буде опште прихваћено и унето у Устав.

Када смо у процесу промене Устава, онда треба да се то уради ваљано и темељно. И зато се овај документ доставља Српској Академији Наука и Уметности и Удружењу Књижевника Србије да би јавно изложили своје ставове о овоме, и да би их предочили свим наведеним највишим државним органима, адресентима овог документа, пре усвајања коначног текста предлога Устава за изношење на референдум.

Позивамо и Универзитете, Факултете, Катедре за језике, посебно за Србски језик, филологе и све заинтересоване да јавно изнесу своја мишљења државним органима о овоме.

Надамо се да ће сви о свему овоме пажљиво да размисле, да схвате изнете разлоге за предлоге и да их прихвате, а не ни по народној изреци "Што дикла, то навикла", ни по Сартру: "Начела пропадају, навике остају".

Ово је јавно писмо и слободно је његово преношење, и/или објављивање, једино без измена и у целости.

Литература:

- [1] Милета МЕДИ], "Завештање Стефана Немање", према старим записима, Билефелд, 1998, и www.nasepismo.net/tikiwiki/tikiindex.php?page=%D0%97%D0%B0%D0%B2%D0%B5%D1%88%D1%82%D0%B0%D1%9A%D0%B5%20%D0%A1%D1%82%D0%B5%D1%84%D0%B0%D0%BD%D0%B0%20%D0%9D%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D1%9A%D0%B5%20%D0%BE%20%D1%98%D0%B5%D0%B7%D0%B8%D0%BA%D1%83&comzone=show#comments
- [2] Сурпиен ROBERT, *Le MONDE SLAVE, I*, Passard, Paris, стр. 95, 1852
- [3] М. С. Милојевић, *Одломци Историје Срба и српских - југославенских - земаља у Турској и Аустрији*, И Свеска, стр. 22 - 24, Београд, Државна штампарија, 1872. Цело је дело помогло Српско Учено Друштво са 70 дуката цес.

ПРЕДЛАГАЧИ:

(Потписивање је било преко епоште од 21. до поноћи уторка 15. марта 2005. год. 72 потписника.)

1. Др. Љубомир Т. Грујић, дугогодишњи професор на Универзитету у Београду, сада професор Универзитета у Француској, 20 руе Гастон Дефферре, 90000 Белфорт, Франце, lyubomir_gruyitch@yahoo.com.
2. Круница Грујић, професор Француског и Латинског језика у пензији, 20 руе Гастон Дефферре, 90000 Белфорт, Франце, djgrujic@aol.com.

КОМЕНТАР

Замислите, да у Србији постоји једно место које се зове Грб и у чијој близини се налази један саобраћајни чвор. Новинар који извештава како се кретао саобраћај тог дана каже:

"И поред великог невремена, Грбски чвор је данас добро функционисао."

Да ли је ово рекао на српском или на Србском језику?

У питању су два придева изведена од две властите именице потпуно истог облика.

3. Драгутин Младич, координатор пројекта www.freeseerbs.org, Судостроитељнаја 40/36, г. Москва, Руска Федерација, c@freeseerbs.org
4. Др Десанка Крстић, (пуна адреса је позната првом потписнику), Торонто, Канада, drkrstic@idirect.com
5. Бранка Ђорђевић, 2/18 Buckingham Ave., Bentleigh, Victoria, Australia 3204, branka_dj@yahoo.co.nz
6. Лазар Ђорђевић, Lake Wales Florida, USA, SRBOCUBA@att.net
7. Драган Томић, Hofmattstrasse 2 , 6030 Ebikon , Schweiz , tomicdragan@msn.com
8. Весна Томић, Hofmattstrasse 2 , 6030 Ebikon , Schweiz , tomicdragan@msn.com
9. Радован Бабић, Von Lingens väg 29, 213 70 Malmö, Sweden, rade.babic@bolina.hsb.se
10. Андрија В. Мирковић, (улична адреса позната првом потписнику), 8600 Силкеборг, Краљевина Данска, ami@silkeborg.dk
11. Драган Лазић, Здравка Челара 10/И, 11000 Београд, Србија, dlazic@mas.bg.ac.yu
12. Др.Зорица Бекер-Кojiћ, Ботхестр. 33 Хеиделберг, Деутсцхланд, ZBecker-Kojic@t-online.de
13. Удружење грађана "Рас" Нови Пазар, основано 1990. са циљем да се заустави исељавање Срба из Рашке области, отворило је питање Рашке области, оснивач је србске културне манифестације НЕМАЊИН ДЕЖЕВСКИ САБОР, подиже споменик Стрефану Немањи у Новом Пазару, има регистрованих преко 5000 чланова. Седиште: Нови Пазар, ул Омладинска 44. Председник Др Добросав Никодиновић, секретар професор Милан Томовић. Потписао председник др Добросав Никодиновић, dobrosav@ptt.yu
14. Мијаиловић Весна, Борска 34, Београд, Србија, vesnamir@yubc.net, председница (хуманитарног) Удружења грађана "Сановила" (30 чланова).
15. Александар Бекер, Bothestr.33 Heidelberg, Deutschland, aleks.becker@web.de
16. Илишевић Анка, Bothestr.33 Heidelberg, Deutschland, ZBecker-Kojic@t-online.de
17. Илишевић Младен, Bothestr.33 Heidelberg, Deutschland, ZBecker-Kojic@t-online.de
18. Винка Радишић, Veilchenweg 15 Heppenheim, Deutschland, R.Vinka@web.de
19. Стојан Радишић, Veilchenweg 15 Heppenheim, Deutschland, Gospa.Radisic@web.de
20. Госпа Радишић, Veilchenweg 15 Heppenheim, Deutschland, Gospa.Radisic@web.de
21. Душан М. Стојановић, Postfach 190 824, DE-80608 München, Немачка, Dusan.M.Stojanovic@web.de
22. Отац Реља Рачић, DE-86567 Hilgertshausen, Немачка, Dusan.M.Stojanovic@web.de
23. Иван Никлановић, FR-91700 Fleury Merogis, Француска, Dusan.M.Stojanovic@web.de
24. жамац Душан, (улична и е-адреса познати првом потписнику), Парламентарна Краљевина Шведска.

КОМЕНТАР:

У прилог предлогу говори и допуна приложеном коментару.

Без обзира што влада опште мишљење (боље речено прихваћено је мишљење) да је у нашем језику гласовни закон о једначењу сугласника по звучности ДОСЛЕДНО СПРОВЕДЕН, осећа се присуство сумње над изреченом тврдњом (као што су у овом случају предложена именица и придев). Наиме осећа се изостанак једног нормативног принципа, или боље речено одступање од једног правила. У питању је правило које не дозвољава једначење сугласника (у овом случају **б** у **п**) ако оно може довести до пометње значења речи или ако та друга формирана реч

има неко сасвим друго значење (што у овом случају јасно показују речи: СРБ и СРП). Значи сходно томе овај заостали проблем требало би једном за свагда решити (од стране наших језикословаца - лингвиста, па да се донесе коначна одлика и да законодавац унесе то у највиши државни акт. без могућности накнадне полемике, или дозволе да наши академици развуку ово питање унедоглед, без сагледавања његовог краја.

Друго је питање колико је реално, сврсисходно и остварљиво да се после вишедеценијске (намерне или ненамерне погрешне) употребе актуелне именице и придева (из предлога) изврши предложена промена!? Колико времена је потребно да се евентуалне промене усвоје (прихвате у пракси, тј; свакодневном животу)!? Поставља се и питање да ли би овај ново прихваћени предлог довео до нових заврзлама и пометњи? (Подразумева се да да овоме мора претходити темељна ревизија (уз претходну анализу ситуације - стања и потребе за одговарајућом променом у нашем језику)).

У сваком случају предлог заслужују пуну пажњу и завређује потписе и потпору сваког од нас који осећа да ту није све урађено како треба и да би требало још једном размотрити ово питање!

25. Др. Новак Н. Недић, Југ Богданова 69/3/7, 36000 Краљево, Србија, novakn@ptt.yu, nedic.n@maskv.edu.yu
26. Мр. Љубиша М. Дубоњић, Карађорђева 148, 36000, Србија, dubonjic.lj@maskv.edu.yu,
27. Милорад Р. Тодоровић, Вељка Влаховића 15, 36000 Краљево, Србија, todorovic.m@maskv.edu.yu
28. Радован Бабић, Von Lingens väg 29, 213 70 Malmö, Шведска, rade.babic@bolina.hsb.se
29. Зоран Пантић, Копенхаген, Данска, zoran@pantic.dk
30. Владимир Коцић, 25 rue Stanislas, 68310 Wittelsheim, Француска, ujkavlada@yahoo.fr
31. Фатима Мусић, 25 Belvédère No.: 411 Sherbrooke, Québec Canada, absolutan_60@hotmail.com
КОМЕНТАР:
Браво, господине Грујићу!
32. Драгана Пајић, ул. Прашка 35/6, 11030 Београд, Србија и Црна Гора, bpajic@yubc.net
33. Бранислав Пајић, ул. Прашка 35/6, 11030 Београд, Србија и Црна Гора, bpajic@yubc.net
34. Миленко Алексић, Neuwiesenstrasse 3, 8604 Volketswil, m.aleksic@bluewin.ch
35. Драган Милинковић, Копенхаген, Данска, draganmilinkovic@hotmail.com
36. Горан Дојчиновић, Проф. Уметности - Графички Дизајн, 5/157 Power Street, Hawthorn 3122, Victoria - Australia, dojchin@bluep.com
37. Ђорђе Грујић, Цона Кенедија 31/15, 11070 Н. Београд, Србија, djordje.grujic@wanadoo.fr
КОМЕНТАР:
Од стварање Југославије па до њеног нестајања у 21. веку, нема образованог човека који се осећа Србином а који није био изложен утиску о збрци у поимању свог језика и писма преко никад разјашњеног му појма „српскохрватски”. По том питању је настао институционални „квар”.
А најтеже је поправити квар када се ради о замени величином веома ситног шрафа. Можда се србски народ одродио и превише од своје традиције пред-југословенске и пред-српскохрватске, али је квар неопходно ДАНАС решити, па или прихватити овај предлог искључиво ћириличног званичног писма или искључиво неког другог писма. Свако продужавање збрке о некаквој „двојезичности или двописмености” по овом питању Србе чини културно слабир и готово бедним пред самим собом и пред другима, а не богатим и модерним како неки упорно покушавају да убеду, јер нема другог народа у свету који је о тако елементарном питању још увек неспособан да заузме јасан једнозначан став.
38. Надежда Урошевић, Microbiology, School of Biomedical and Chemical Sciences, University of Western Australia, Perth, Western Australia, nadia@cyllene.uwa.edu.au
39. Бранислав Вујин, Булевар Ослобођења 46, Нови Сад, [без е-адресе: пошаљите је Браниславе]
КОМЕНТАР:
Подржавам верзију предлога да се реч српски пише СРБСКИ.
40. Даниел Вукадиновић, Кардељева цеста бр. 58, 2000 Марибор, Словенија, bsdpowa@yahoo.com
41. Шкрга Раде, [адреса: позната првом потписнику] skrgar@web.net
КОМЕНТАР:
Треба очувати Србство упркос свим факторима који теже његовом истребљењу.
42. Милутин Ивковић, 16 Winbourne Rd. W. Moonah, Tasmania, Australia, ivkovic@hotmail.net.au
43. Зоран Петрушић, Масловаре, Република Српска [без адресе и е-адресе: пошаљите их Зоране]
44. Владимир Ђорђевић, 2/18 Buckingham Ave., Bentleigh, Victoria, Australia 3204, branka_dj@yahoo.co.nz
45. Тасев Душан, адреса позната првом потписнику, Герлафинген, Швајцарска, tasev@tiscali.ch
46. Драган Ђерић, Postfach 339, Spreitenbach, Schweiz, drg.deric@bluemail.ch
47. Зоран Димитријевић, Hochholz 22, A-4813 Altmünster, Austrija, dimitrijevic@aon.at
48. Ивковић Маринко, 21, rue Désiré — Chevalier, 93100, Montreuil Sous Bois, France, lourdes.marinko@chello.fr
КОМЕНТАР:
Боже помози.
49. Предраг В. Печић, улична адреса позната првом потписнику, USA, ppecic@yahoo.com
50. Милован Миловановић, Хаџи Проданова 24, Београд, Србија, pamco@Eunet.yu
51. Марина Миловановић, Хаџи Проданова 24, Београд, Србија, pamco@Eunet.yu
52. Владимир Миловановић, Хаџи Проданова 24, Београд, Србија, pamco@Eunet.yu
53. Босиљка Лакић, Weißenburgstr. 25, 53175 Bonn, Germany, C3Tn1K@aol.com
54. Игор Лакић, Weißenburgstr. 25, 53175 Bonn, Germany, C3Tn1K@aol.com

55. Данијел Лакић, Weißenburgstr. 25, 53175 Bonn, Germany, C3Tn1K@aol.com
56. Урош Лакић, Weißenburgstr. 25, 53175 Bonn, Germany, C3Tn1K@aol.com
57. Мр. Предраг М. Вулетић, Вука Караџића 22, Ваљево, abv@ptt.yu

КОМЕНТАР:

Предлажем Вам да се формира једна делегација коју би предводио иницијатор ових активности, која би испред свих потписника посетила Владу Србије, тачније председника Владе, и са њим договорила ред потеза да ова активност постане предмет званичне активности српске владе у циљу заштите српског језика и писма.

58. Бранка Јосило-Перру, адреса позната првом потписнику, Лондон, е-адреса позната првом потписнику.
59. Зоран М. Бучевац, Јурија Гагарина 108/25, 11000 Београд, zbucevac@afrodita.rcub.bg.ac.yu
60. Дејан Ћосовић, 13. јул 1/5 Будва, Србија и Црна Гора, (е-адреса позната првом потписнику)
61. Тијана Ников, 274d Kingston ct. Lakewood, N J 08701 USA, Ttnikov@aol.com
62. Ван Ников, 274d Kingston ct. Lakewood, N J 08701 USA, Ttnikov@aol.com
63. Косана Мартјак, 277 east 207th st., Bronx, NY, Ttnikov@aol.com
64. Јован Мартјак, 277 east 207th st., Bronx, NY, Ttnikov@aol.com
65. Владимир Остојић, Shiffield Terrace , 33--04APD, Fairlown, NJ, Ttnikov@aol.com
66. Гордана Остојић, Shiffield Terrace , 33--04APD, Fairlown, NJ, Ttnikov@aol.com
67. Александра Остојић, Shiffield Terrace , 33--04APD, Fairlown, NJ, Ttnikov@aol.com
68. Весна Пиперчић, (улична адреса позната првом потписнику) Amsterdam, Neederland, piperpic@yahoo.com
69. Миодраг Пиперчић, (улична адреса позната првом потписнику) Amsterdam, Neederland, piperpic@yahoo.com
70. Игор Пиперчић, (улична адреса позната првом потписнику) Amsterdam, Neederland, piperpic@yahoo.com
71. Филип Пиперчић, (улична адреса позната првом потписнику) Amsterdam, Neederland, piperpic@yahoo.com
72. Ана Пиперчић, (улична адреса позната првом потписнику) Amsterdam, Neederland, piperpic@yahoo.com.

Белфор, Француска, 22. март 2005. год.

У име свих потписника

Љубомир Т. Грујић

Документ је изложен на:

http://freeserbs.org/petitions/2005-02-21/pet_srbc